സത്യാസത്യങ്ങളും നന്മതിന്മകളും അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞ് വേർതിരിച്ചാചരിക്കാനാണ് മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും, ഈ അന്വേഷണവും വിവേചനവും മനുഷ്യൻ നേരിടുന്ന പരീക്ഷണമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാതെയാണ് ഈ ബുദ്ധിമാന്മാർ മലക്കുകളും ദൈവവും നേരിട്ടുവന്ന് സന്മാർഗോപദേശം നൽകണമെന്ന് ശഠിക്കുന്നത്.

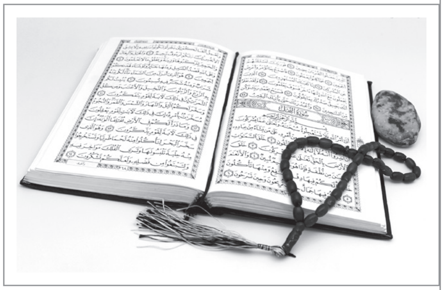

فَقَدْ كَذَّبُوكُم بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا ۚ وَمَن يَظْلِم مِّنكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴿١٩﴾

19. നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യരിതാ നിങ്ങളുന്നയിച്ച ന്യായങ്ങളൊക്കെയും തള്ളിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദൈവശിക്ഷയെ തിരിച്ചുവിടാൻ ഇനി നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വഴിയുമില്ല. എങ്ങുനിന്നും സഹായം ലഭിക്കുകയുമില്ല. നിങ്ങളിൽ അതിക്രമം ചെയ്തവരെ നാം കൊടിയ ശിക്ഷ രുചിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

19

فَقَدْ كَذَّبُوكُم بِمَا تَقُولُونَ = അപ്പോൾ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ പറയുന്നത് തള്ളിപ്പറഞ്ഞു

(നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യരിതാ നിങ്ങളുന്നയിച്ച ന്യായങ്ങളൊക്കെയും തള്ളിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു)

فَمَا تَسْتَطِيعُونَ = അപ്പോൾ (ഇനി) നിങ്ങൾക്കാവില്ല (ഒരു വഴിയുമില്ല)

صَرْفًا = തിരിക്കൽ (ദൈവശിക്ഷയെ നിങ്ങളിൽനിന്ന് തിരിച്ചുവിടാൻ)

وَلَا نَصْرًا = (എങ്ങുനിന്നും) സഹായം (ലഭിക്കുകയും) ഇല്ല وَمَن يَظْلِم مِّنكُمْ = നിങ്ങളിൽനിന്ന് അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരെ

نُذِقْهُ = അവരെ നാം രുചിപ്പിക്കും(ക്കുക തന്നെ ചെയ്യും) عَذَابًا كَبِيرًا = കൊടിയ ശിക്ഷ

വരാനിരിക്കുന്ന സംഗതികളെ കഴിഞ്ഞുപോയ സംഗതികളുടെ ഭാഷയിലാണ് ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ഇപ്പറഞ്ഞ ചോദ്യവും ഉത്തരവും അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയുമൊക്കെ സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞ സംഗതികൾ പോലെ ഉറപ്പായതാണെന്നാണതിന്റെ താൽപര്യം. ഇതേപ്പറ്റി 38:64-ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു: إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ﴿٦٤﴾ (നരകാവകാശികൾ ഈ വിധം തർക്കിക്കുമെന്നത് തികഞ്ഞ സത്യം തന്നെയാകുന്നു). സാരമിതാണ്: ഈ ആരാധ്യർ ആവശ്യപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് അവരെ ആരാധിച്ചതെന്നും അവരുടെ നിർദേശമനുസരിച്ചാണ് അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അധർമങ്ങളും ആചരിച്ചതെന്നും നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത് തീർത്തും കള്ളമാണെന്ന് ഇതാ ആ ആരാധ്യർ തന്നെ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ അസന്ദിഗ്ധമായി മൊഴി നൽകിയിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം മാർഗഭ്രംശത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തത്തിൽനിന്ന് ഒളിച്ചോടാൻ ഇനിയും യാതൊരു പഴുതും നിങ്ങൾക്ക് അവശേഷിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളെ അവന്റെ പങ്കാളിയാക്കുക വഴി അല്ലാഹുവിനെ നിന്ദിച്ചതിന്റെയും അവരുടെ പേരിൽ അധർമങ്ങളാചരിച്ചതിന്റെയും അനിവാര്യ ഫലമായ മഹാശിക്ഷയെ നിങ്ങളിൽനിന്ന് തിരിച്ചുവിടുക ഇനി അസാധ്യമാകുന്നു. അക്കാര്യത്തിൽ ആരുടെയും സഹായം നേടാനും നിങ്ങൾക്കു കഴിയില്ല. ഏറ്റം വലിയ ശിക്ഷയാണ് عَذَابٌ كَبِيرٌ. അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഏറ്റവും ഗുരുതരമായ -عَظِيم- പാപമാണ് شِرْك -ബഹുദൈവാരാധന. ഇവിടെ عَذَاب كَبِير രുചിപ്പിക്കാൻ കാരണമാകുന്ന ظُلم -അധർമം സൂറഃ *ലുഖ്മാനിൽ* ظُلْمٌ عَظِيمٌ എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ച ശിർക്ക് തന്നെയാണെന്ന് പ്രമുഖ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ■

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ
وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۗ
وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴿٢٠﴾

20. നിനക്കു മുമ്പ് നാം നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ള പ്രവാചകന്മാരൊക്കെയും അന്നം കഴിക്കുന്നവരും അങ്ങാടികളിൽ ചരിക്കുന്നവരും തന്നെയായിരുന്നു. നിങ്ങളിൽ ചിലരെ നാം ചിലർക്കു പരീക്ഷണമാക്കിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. നിങ്ങളതു ക്ഷമയോടെ തരണം ചെയ്യുമോ? നിന്റെ നാഥൻ എല്ലാം നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

20

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ = നിനക്കു മുമ്പ് നാം ദൈവദൂതന്മാരാൽ അയച്ചിട്ടില്ല (നാം നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ദൈവദൂതന്മാരൊക്കെയും)

إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ = അവർ അന്നം തിന്നുകൊണ്ട് തന്നെയല്ലാതെ (അന്നം കഴിക്കുന്നവരും)

وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ = അവർ അങ്ങാടികളിൽ നടന്നുകൊണ്ടും അല്ലാതെ (അങ്ങാടികളിൽ ചരിക്കുന്നവരും തന്നെയായിരുന്നു)

وَجَعَلْنَا = നാം ആക്കുകയായിരുന്നു بَعْضَكُمْ = നിങ്ങളിൽ ചിലരെ لِبَعْضٍ = (മറ്റു) ചിലർക്ക്

فِتْنَةً = പരീക്ഷണം, പീഡനം أَتَصْبِرُونَ = നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുമോ (നിങ്ങളത് ക്ഷമയോടെ തരണം ചെയ്യുമോ)?

وَكَانَ رَبُّكَ = നിന്റെ നാഥൻ ആകുന്നു بَصِيرًا = എല്ലാം കാണുന്നവൻ (നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു)

നേരത്തേ ഉദ്ധരിച്ച 'അന്നം തിന്നുകയും അങ്ങാടിയിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇയാൾ എന്തു പ്രവാചകൻ' എന്ന് അവിശ്വാസികൾ ഉന്നയിച്ച വിമർശനത്തിനുള്ള മറുപടിയാണിത്. സൂക്തം സംബോധന ചെയ്യുന്നത് പ്രവാചകനെയാണെങ്കിലും സംസാരിക്കുന്നത് അവിശ്വാസികളോടാണ്; അവരാണല്ലോ വിമർശനമുന്നയിച്ചിരുന്നത്. സാരമിതാണ്: പ്രവാചകൻ മനുഷ്യനായിരിക്കുന്നതും ആഹാരം കഴിക്കുന്നതും ചന്തയിൽ ചെന്ന് കൊള്ളക്കൊടുക്കകൾ നടത്തുന്നതുമൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈവിക ദൗത്യപദവിക്ക് വിരുദ്ധമായ സംഗതികളല്ല. അറബികൾ സ്വന്തം കുലപതികളായി കരുതി അഭിമാനം കൊള്ളുന്ന ഇബ്റാഹീമും ഇസ്മാഈലും മനുഷ്യരായിരുന്നില്ലേ? ഇബ്റാഹീം മുതൽ ഈസാ മസീഹ് വരെയുള്ള ഇസ്രാഈലീ പ്രവാചകന്മാരും മനുഷ്യരായിരുന്നു. അവർ മാത്രമല്ല, അല്ലാഹു മനുഷ്യരിലേക്കയച്ച പ്രവാചകന്മാരൊക്കെയും മനുഷ്യർ തന്നെയായിരുന്നു. മനുഷ്യനല്ലാത്ത ഒരു പ്രവാചകനെയും ആർക്കും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനാവില്ല. ചില പ്രവാചകന്മാരെ അമിതമായി ആദരിച്ച ചില മൂഢജനം അവരെ ദൈവവും ദൈവപുത്രനുമൊക്കെയാക്കി ആരാധിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ 'ദൈവമാക്കപ്പെട്ട' പ്രവാചകന്മാരുടെ പോലും ആഹാര നിഹാരാദികളും തെരുവു സഞ്ചാരവുമൊന്നും അവരുടെ പദവിക്ക് നിരക്കാത്ത കാര്യങ്ങളായി വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ ആക്ഷേപിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല; ആഹാരവും മറ്റു മാനുഷികാവശ്യങ്ങളും അവരിൽ ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന ദിവ്യത്വത്തിന്റെ നിർവിശങ്കമായ നിഷേധമായിരുന്നിട്ടും. ഈസാ നബിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിവന്ദ്യമാതാവ് മർയമും ദൈവങ്ങളായിരുന്നില്ല എന്നതിന്റെ അനിഷേധ്യമായ തെളിവായി ഖുർആൻ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ ۗ (ഇരുവരും ആഹാരം കഴിച്ചു ജീവിക്കുന്നവരായിരുന്നു-5:75) എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً എന്ന വാക്യം സൂറ *അൽ അൻആം* 53-ാം സൂക്തത്തിലെ

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا ۗ

(വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യരിൽ ചിലരെ മറ്റു ചിലരിലൂടെ നാം പരീക്ഷിക്കുകയാകുന്നു; വിശ്വാസികളുടെ അവസ്ഥ കണ്ട് ഇവരാണോ നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹഭാജ

നമായവർ എന്ന് അവിശ്വാസികൾ പറയുന്നതിനു വേണ്ടി) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്ത രൂപമാണ്. വിശദമായ ചർച്ച *ഖുർആൻ ബോധനം* പ്രസ്തുത സൂക്തത്തിനു താഴെ വായിക്കാം. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഉദ്ദേശ്യമിതാണ്: മുസ്‌ലിംകളുടെ ഭൗതികമായ അവശതകൾ ദൈവധിക്കാരികൾക്ക് ഒരു പരീക്ഷണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇവർ ചോദിക്കുന്നു: ഈ ദീൻ ദൈവപ്രോക്തമായ സത്യവും ധർമവുമാണെങ്കിൽ അത് അധികാരത്തിന്റെയും സമ്പത്തിന്റെയും സ്ഥാനമാനങ്ങളുടെയും പ്രശസ്തിയുടെയുമെല്ലാം അവകാശികളും ഉടമകളുമായ ഞങ്ങൾക്കൊന്നും ലഭിക്കാതെ അതൊന്നുമില്ലാത്ത ഈ ഏഴകൾക്ക് ലഭിച്ചതെങ്ങനെ? വിശ്വാസികളുടെ ഭൗതികമായ ബലഹീനത നിങ്ങൾക്കൊരു പരീക്ഷണമാകുന്നു എന്നാണ് മറുപടി. ദൈവാനുഗ്രഹം സമൃദ്ധമായി അനുഭവിക്കുന്നവർ അതിന്റെ പേരിൽ ദൈവത്തോട് കൂടുതൽ കൃതജ്ഞതയും വിനയവുമുള്ള ദാസന്മാരാവുകയായിരുന്നു വേണ്ടിയിരുന്നത്. പക്ഷേ നിങ്ങളുടെ ഭൗതിക സൗഭാഗ്യങ്ങളും വിശ്വാസികളുടെ ദാരിദ്ര്യവും നിങ്ങളുടെ സത്യസ്വീകരണം തടയുന്ന മഹാമതിലായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങൾ വിനയത്തിനും നന്ദിക്കും പകരം നിങ്ങളിൽ വളർത്തിയത് അഹന്തയും ധാർഷ്ട്യവുമാണ്. അതിന്റെ ഊറ്റത്തിൽ നിങ്ങൾ പ്രവാചക സന്ദേശം ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ട് ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനു പകരം ആക്ഷേപ ശകാരങ്ങളുന്നയിച്ച് പുഛിച്ചുതള്ളുകയാണ്. നിങ്ങളുടെ ഈ അവസ്ഥ വിശ്വാസികൾക്കും പരീക്ഷണമാണ്. അവർ സഹനമവലംബിച്ച് ഈ ആദർശത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുമോ എന്നാണ് പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്.

أَتَصْبِرُونَ -നിങ്ങൾ സഹിക്കുമോ എന്ന ചോദ്യം മുസ്‌ലിംകളോടാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം അധികമായി ആസ്വദിക്കുന്നവർ അതിനു നന്ദി കാണിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇനി അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ലഭിച്ച സന്മാർഗ ദർശനമാകുന്ന മഹാനുഗ്രഹത്തിന് പ്രതിയോഗികളുടെ പീഡനങ്ങളും പരിഹാസങ്ങളും സഹിച്ച് അതിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് നന്ദി കാണിക്കാൻ നിങ്ങൾ തയാറാണോ എന്നാണ് ചോദ്യം. അറബി ഭാഷയിൽ ചോദ്യരൂപത്തിൽ കാര്യങ്ങളവതരിപ്പിക്കുന്നത് അനുവാചകനെ പ്രസ്തുത കാര്യത്തിൽ പ്രചോദിപ്പിക്കാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും കൂടി ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണ്.

അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ പ്രതിസന്ധികൾ സൂക്ഷ്മമായി വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, അവന്റെ സഹായത്തിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ച് സ്വന്തം പാതയിൽ സ്ഥൈര്യത്തോടെ മുന്നേറുക, എങ്കിൽ അവൻ നിങ്ങളെ ഈ പ്രതിസന്ധികളെല്ലാം മറികടന്ന് ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും; ഇതാണ് وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം. ■

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا ۗ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ﴿٢١﴾

21. ഒരു നാൾ നമ്മെ കണ്ടുമുട്ടുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവർ ചോദിക്കുന്നു: മലക്കുകൾ നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്തുകൊണ്ട്? അല്ലെങ്കിൽ വിധാതാവിനെ നാം നേരിൽ കാണാത്തതെന്തുകൊണ്ട്? തങ്ങളിൽ തന്നെ വല്ലാതെ അഹങ്കരിച്ച് കൊടിയ ധിക്കാരമനുവർത്തിക്കുകയാണവർ.

21

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا = (ഒരു നാൾ) നമ്മെ കണ്ടുമുട്ടൽ(ട്ടുമെന്ന്) പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവർ പറഞ്ഞു (ചോദിച്ചു)

لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ = മലക്കുകൾ നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്തുകൊണ്ട്

أَوْ نَرَىٰ رَبَّنَا = അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ വിധാതാവിനെ നാം (നേരിൽ) കാണാത്തതെന്തുകൊണ്ട്

لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ = അവർ തങ്ങളിൽതന്നെ (വല്ലാതെ) അഹങ്കരിച്ചു(കൊണ്ട്)

وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا = വലിയ അക്രമം അക്രമിക്കുകയും ചെയ്തു (കൊടിയ ധിക്കാരമനുവർത്തിക്കുകയുമാണവർ)

മരണാനന്തരം അല്ലാഹുവിന്റെ മുന്നിൽ ചെന്ന് ഈ ഭൗതിക ജീവിതത്തിന്റെ കണക്ക് ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഒട്ടും ഭയപ്പെടുകയോ അംഗീകരിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തവരെയാണ് ഖുർആൻ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാറുള്ളത്. ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനെയും പരലോക ജീവിതത്തെയും പൂർണമായി നിഷേധിക്കുന്ന ഇക്കൂട്ടരുടെ അവിവേകവും ആത്മവഞ്ചനയും ധാർഷ്ട്യവും മറ്റു അവിശ്വാസികളേക്കാൾ വളരെ കൂടുതലായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അവരെ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ الّذين كفروا എന്നതിനു പകരം അവരുടെ ധിക്കാരവും ധാർഷ്ട്യവും കൂടുതൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا എന്ന വാക്കുപയോഗിക്കുന്നു. ഇക്കൂട്ടരുടെ വാദം ഇതാണ്: മുഹമ്മദ് അവകാശപ്പെടുന്നതു പോലെ അയാളുടെ അടുത്ത് മലക്കുകൾ വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ മലക്കുകൾ ഞങ്ങളുടെ അടുത്തൊന്നും വരാത്തതെന്ത്? മലക്കുകൾക്ക് അയാളോട് പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് നേരിട്ടു പറഞ്ഞുകൂടേ? മലക്കുകൾ മുഹമ്മദി(സ)ന്റെ അടുത്തുവരുന്നതു പോലും നമ്മൾ കാണുന്നില്ലല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ ദൈവത്തിന് അവന്റെ സന്ദേശം നമ്മെ

അറിയിക്കാനെന്തിനാ മലക്കുകളുടെ മാധ്യസ്ഥ്യം? അവന് നമ്മുടെ മുന്നിൽ നേരിട്ടുവന്ന് തനിക്കു പറയാനുള്ളതു പറഞ്ഞാലെന്താ? എങ്കിൽ നമുക്കവനെ നിസ്സന്ദേഹം വിശ്വസിക്കാനും നിസ്സങ്കോചം അനുസരിക്കാനും കഴിയുമല്ലോ. ഇയാൾ പറയുന്നതോ, ദൈവം അഗോചരനാണ്. എന്നാൽ അഗോചരനായ ദൈവത്തിന് നമ്മോട് ചിലതു പറയാനുണ്ട്. അതു പറയാൻ അവൻ മലക്കുകളെ അയക്കുന്നു. ആ മലക്കുകളും അഗോചരരാണ്. അഗോചരരായ മലക്കുകളും നമ്മെ എല്ലാവരെയും സമീപിച്ച് സന്ദേശം നൽകുന്നില്ല. നമ്മിൽ ഒരു മനുഷ്യന്റെ അടുത്തു മാത്രം വരുന്നു. ഇതൊന്നും വിശ്വസിക്കാനും അനുസരിക്കാനും ഞങ്ങളെപ്പോലെ ബുദ്ധിയും വിവരവുമുള്ള മനുഷ്യരെ കിട്ടില്ല. പരലോക നിഷേധികളുടെ ഇത്തരം വാദങ്ങൾക്ക് നേരിട്ടു മറുപടി പറയാതെ, അതിന്റെ ഉറവിടത്തിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുകയാണാദ്യം- لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ (അവർ തങ്ങളിൽ തന്നെ വല്ലാതെ അഹങ്കരിക്കുന്നു). തങ്ങളൊക്കെ മഹാസംഭവങ്ങളാണെന്നാണവരുടെ വിചാരം. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ തങ്ങൾക്ക് ഗ്രഹിക്കാനാവാത്തതൊന്നുമില്ല. ചെയ്യാനാവാത്തതുമില്ല. തങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതെന്തോ അതുതന്നെയാണ് സത്യം. ചെയ്യുന്നതെന്തോ അതുതന്നെയാണ് ധർമം. സത്യാസത്യങ്ങളും നന്മതിന്മകളും അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞ് വേർതിരിച്ചാചരിക്കാനാണ് മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും, ഈ അന്വേഷണവും വിവേചനവും മനുഷ്യൻ നേരിടുന്ന പരീക്ഷണമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാതെയാണ് ഈ ബുദ്ധിമാന്മാർ മലക്കുകളും ദൈവവും നേരിട്ടുവന്ന് സന്മാർഗോപദേശം നൽകണമെന്ന് ശഠിക്കുന്നത്. സ്ഥലകാലവർത്തിയും സരൂപനും നശ്വരനുമായ മനുഷ്യന് സ്ഥലകാലാതിവർത്തിയും അനശ്വരനും അരൂപനുമായ സ്രഷ്ടാവിനെ നേരിട്ടുകാണുക സാധ്യമല്ലെന്ന് ഗ്രഹിക്കാനും അവർക്കാവുന്നില്ല. തങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്നതിനപ്പുറം സത്യവും ധർമവുമില്ലെന്ന അഹന്തയാൽ അവർ കൊടിയ അതിക്രമങ്ങൾ ചെയ്തുകൂട്ടുന്നു. وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا എന്നാണ് മൂലവാക്യം. ശത്രുതയോടെയും ധിക്കാരത്തോടെയും ചെയ്യുന്ന രൗദ്രമായ നടപടിയാണ് عتو . ■

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا ﴿٢٢﴾

22. എന്നാൽ മലക്കുകളെ കാണും നാളിൽ പാപികൾക്ക് അത് സുദിനമായിരിക്കുകയില്ല. അന്നവർ രക്ഷിക്കണേ, രക്ഷിക്കണേ എന്നു വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരിക്കും.

22

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ = എന്നാൽ മലക്കുകളെ അവർ കാണുംനാളിൽ

لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ = അന്നു സുവാർത്തയല്ല (അത് സുദിനമായിരിക്കുകയില്ല)

لِلْمُجْرِمِينَ = പാപികൾക്ക് وَيَقُولُونَ = അവർ പറയും (വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരിക്കും)

حِجْرًا مَحْجُورًا = അരുതേ, അരുതേ (രക്ഷിക്കണേ, രക്ഷിക്കണേ എന്ന്)

എന്നാൽ അല്ലാഹുവിനെയും മലക്കുകളെയും കാണുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് ഒരു ബോധവുമില്ല. അല്ലാഹു ഇരിക്കട്ടെ, മലക്കുകളെ കാണുമ്പോൾതന്നെ അവർക്ക് അതിഭയാനകമായ ദിവസമായിരിക്കും. ഇന്ന് ധാർഷ്ട്യത്തോടെ അക്രമങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന പാപികൾ അന്ന് ഭയക്രാന്തരായി രക്ഷിക്കണേ, രക്ഷിക്കണേ എന്ന് വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. لَا بُشْرَىٰ എന്നാൽ സുവിശേഷമില്ല എന്നാണ് വാക്കർഥം. സന്തോഷിക്കാൻ വകയുള്ള സുദിനമായിരിക്കുകയില്ല. യാതൊരു സമാധാനവുമില്ലാത്ത മഹാദുർദിനമായിരിക്കും എന്നാണുദ്ദേശ്യം. തടസ്സവും വിലക്കുമാണ് حِجْر . ബുദ്ധിമാന്ദ്യം മൂലമോ പ്രായക്കുറവ് മൂലമോ സമ്പത്തിക ഇടപാടുകൾ തടയപ്പെടുന്നതിന് حَجر എന്നു പറയും. അരുതാത്ത കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് മനസ്സിനെ വിലക്കുന്ന ശക്തി എന്ന ആശയത്തെ ആസ്പദമാക്കി ബുദ്ധിക്ക് حِجْر എന്നുപയോഗിക്കുന്നു. ഖുർആൻ هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ ﴿٥﴾ (ബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് ഇതിൽ മതിയായ സത്യമില്ലേ?-89:5) എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. حجر -ൽനിന്നുള്ള കർമ വചനമാണ് مَحْجُور. ഇത് فعل-(ക്രിയ)ന്റെ കർമവചനം مفعول ആയതുപോലെയാണ്. معاذ الله - അല്ലാഹുവേ രക്ഷ - എന്നു പറയുന്നതു പോലെ രക്ഷിക്കണേ എന്ന അർഥത്തിലുള്ള പ്രയോഗമാണ് حِجْرًا مَحْجُورًا. ബലിഷ്ടമായ തടസ്സം, മതിൽ എന്ന അർഥത്തിലും ഇതുപയോഗിക്കും. ഈ സൂറയിലെ 53-ാം സൂക്തത്തിൽ حِجْرًا مَحْجُورًا എന്നു വന്നിട്ടുള്ളത് ആ അർഥത്തിലാണ്. حَجر -ന് കല്ല് എന്നും അർഥമുണ്ട്. ഭൗതിക ലോകത്ത് ജീവിക്കുന്ന സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ മുന്നിൽ മലക്കുകൾ, മലക്കുകളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറില്ല. മലക്കുകൾ മനുഷ്യദൃഷ്ടിക്ക് പ്രത്യക്ഷരാകുന്നുവെങ്കിൽതന്നെ മനുഷ്യരുടെയോ മറ്റു ഭൗതിക സൃഷ്ടികളുടെയോ രൂപത്തിലായിരിക്കും. അതിനാൽ അവർ തിരിച്ചറിയപ്പെടുകയില്ല. മനുഷ്യരുടെ മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലേ മലക്കുകളെ അവയുടെ യഥാർഥ രൂപത്തിൽ കാണാൻ കഴിയൂ. സത്യനിഷേധികളായ പാപികൾ അന്ന് അവരെ കാണുമ്പോൾ ഭയവിഹ്വലരാവുകയും അഭയത്തിനുവേണ്ടി കേണുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, സത്യവിശ്വാസികളായ സജ്ജനങ്ങളെ കാണുമ്പോൾ മലക്കുകൾ അവരെ സലാം കൊണ്ട് അഭിവാദ്യം ചെയ്ത് സ്വാഗതമോതുകയും സ്വർഗീയ പരമാനന്ദത്തിന്റെ സുവിശേഷമറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ■